

ADATLAP

Feifer Mercédesz

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Képi ábrázolás szak, III. évfolyam

Témavezető:

Piti Zsuzsanna

Tanársegéd

Önportrék

Méret: 50x50 cm, 70x50 cm

Hordozó: vászon

Technika: akril

Készítésének éve: 2023-24

Önportrék

Feifer Mercédesz

Nyíregyházi Egyetem, Vizuális Kultúra Intézet

Képi ábrázolás szak, III. évfolyam

Témavezető: Piti Zsuzsanna, tanársegéd

A portréfestészet iránti rajongásom egészen a gimnazista éveimre visszavezethető. Amint felfedeztem az akril festéket és a benne rejlő lehetőségeket, már csak meg kellett találnom azt a témát ami a legközelebb áll hozzám. Majd ahogy belekezdtem egy tanórán az élőmodell utáni portréfestésbe, tudtam, hogy ezt kerestem mindeddig. Majd ezt követte a rengeteg portré tanulmányrajz, majd pedig az akril festékekkel való összehangolása. Végül az egyetemen sikerült megtalálnom azt a stílust amire éveken át törekedtem több kevesebb sikerrel. Az önarcképeim, nem csupán engem jelenítenek meg a magam valójában. Ennél sokkal mélyebb jelentéssel bírnak. A festményeim nem csak stílusában véve, hanem ecsetkezelést tekintve, valamint a képi világát nézve is elrugaszkodnak a hagyományos portréfestészettől. Az elején még ezt nem tudatosan alakítottam így, viszont amikor hasonlóságot véltem felfedezni a festményeimben, valamint a velem szembejövő digitális rajzokban, rájöttem, hogy ezt szeretném tovább folytatni és tökéletesíteni. Ezek gyakorlására és fejlesztésére pedig tökéletes lehetőséget nyújtottak az önarcképekkel kapcsolatos tanórai feladatok vagy éppen házi feladatok.

Ma már minden a digitális kultúrára épül. Így egyre elterjedtebb a különféle rajzprogramok használata. Nem meglepő, hiszen sokkal egyszerűbb és kényelmesebb. Nem kell órákat rászánni egy nagyobb felület kitöltésére, hiszen egy kattintással megoldható bármelyik programban. Nem mellesleg nem is maszatolod össze magad közben. Ezeket elnézve tényleg kecsegtető ez a digitális világ adta lehetőség, de szerintem sokkal kevesebb élményt nyújt. Ezért is próbálok hagyományos eszközökkel, modern, digitális rajzokat idéző festményeket alkotni. Persze van, hogy én is a kényelmet választom, de még így is elég idegennek érzem ezt az alkotási módot.

Az első festményem ebből a két részes sorozatból egy 50x50 cm nagyságú vászonra készült. Ennél a munkámnál az érzelem megjelenítésére is nagy hangsúlyt fektettem. Akkoriban nagy

hatással volt rám Rembrandt munkássága. Ugyanis rengeteg önportrét tudhat maga mögött, de egyiket sem öntetszelgés céljával festette, önmaga ábrázolásában nem idealizál, megmutat minden tökéletlenséget. Pont ez volt az, ami megfogott benne, ami elindított egy olyan gondolatmentet bennem, melynek eredménye lett az Önportrék első része. Ezt a festményt egy szín, a rózsaszín árnyalataira bontottam. Először kikevertem három színt, egyet az alapnak, egyet a világos részekre, egyet pedig a sötét részekre. Ezek után a már feketére lefestett vászonra felkentem az alapszínt, melyre a száradás után nekiálltam megfesteni a szemet és az orrot. Minden portrémon ezek kerülnek először kidolgozásra. A festéket több rétegben hordtam fel a vászonra, ezzel értem el azt, hogy homogén felületeket kaphassak, ami a digitális világ imitálásához elengedhetetlen

A sorozat második része egy 70x 50 cm-es vászonra készült. Itt már nem az érzelmek irányába mentem, hanem sokkal inkább a fény árnyék viszonyokkal próbáltam játszani. Ehhez a referencia fotóm nem esett át semmilyen szerkesztőprogramon. Házilag készült, sajtreszelővel, színes led csíkkal, valamint egy telefon vakujának segítségével. Úgy gondoltam, hogy az ilyen éles kontrasztok és szabályos fények megjelenése az arcomon még inkább digitális hatást keltenek a festményemen. A komplementer színhasználattal is ezt próbáltam elősegíteni. Kezdetnek felvázoltam a festeni kívánt képet, majd pedig vízfestékekkel adtam egy halvány rózsaszín alapot az egésznek. Ezután felkentem a háttérszínt, és jöhetett a jól megszokott alkotási folyamat, a három kikevert szín, majd a szem, illetve az orr kidolgozása. Végül utoljára hagytam azt, ami igazán felkelti a figyelmet, a sárga fényfoltokat.

Jól tudom, hogy nem zárkozhatunk el a technika fejlődésétől. Ezekkel a festményekkel pedig azt szeretném megmutatni, hogy a digitális kultúrát, mely már a részünkké vált, hagyományos úton is ugyanúgy meg lehet jeleníteni. Ezzel egy ellentmondást állítok fel. Kiragadom a megfoghatatlant, és kézzel foghatóvá teszem.